

Az olasz nyelvi oktatás válsága címen Julien Luchaire a *Revue Universitaire*-ben szót emel az olasz nyelv érdekében. Jóllehet ugyanis a szülők, tanulók, a középiskolák vezetői, számos helyen erősen sürgetik az olasz nyelv tanítását, a közoktatás intéző hatóságai részéről az olasz nyelv nem részesül olyan figyelemben és kedvező elbánásban, mint az angol és német. A felsőbb hatóság minden iskolában ez utóbbiakat erőszakolja s az olasz nyelv tanítását nem annyira szervezi, mint inkább csak megtűri, az olasz nyelvtanárnak készülöket pedig igyekezik elriasztani. Az értekező kifejti és nyomatékosan hangsúlyozza az olasz nyelv ismeretének több szempontból való fontosságát, hivatkozik a közönség körében észlelhető s az olasz nyelvre nézve kedvező áramlatra, e nyelv tanításában minden hivatalos mellőzés ellenére felmutatható szép eredményekre s azt szorgalmazza, hogy illetékes egyént bízzanak meg pontos vizsgálat meg-ejtésével, melynek alapján méltányosabban lehessen az idegen élő nyelveket a középiskolákban elosztani.

*

Francia szünidei telep Németországban. A Pinloche a *Revue Universitaire* 1908. évfolyamában jelentést tesz a miniszternek az első németországi szünidei francia tanulótelepről, melyet a *Club français de conversation allemande et italienne* szervezett s melyben 26 francia középiskolai tanuló (15—20 évesek) vett részt. Az első kísérlet minden várakozást fölülmúló módon sikerült. Az ifjak egyes családoknál voltak elhelyezve s négy városban elosztva (Düsseldorf középponttal). A tanév végéig, augusztus 9-ig szemlélték az ottani iskolai élet minden mozzanatának, a tanév befejezte után pedig a német tanárok órákat adtak nekik, alkalmuk nyílt továbbá megnézni a város nevezetességeit s a környékre kirándulásokat tettek. A sikeren felbuzdulva a düsseldorfi reformreálgimnázium igazgatója is szándékozik egy csapat német ifjút Franciaországba vinni szünidei tartózkodásra. Igen érdekesek egy francia tanulónak a beszámoló végére csatolt följegyzései, melyekben számot ad két hónap alatt külföldön szerzett benyomásairól. Különösen feltűnt neki a német iskoláknak szép berendezése és gazdag fölszerelése, az iskolai és családi szigorú fegyelem, továbbá a német tanároknak a francziákétól eltérő módszeres eljárása. A francia tanár ugyanis előadást tart, melyet a tanulók lejegyeznek s azután megtanulnak; a német tanár ellenben beszélgetve tanít, a tanuló figyel s együtt dolgozik tanárával. A francia tanuló egyfolytában mondja föl a leckét, míg a német tanuló csak egy-két szóval felel a hozzá intézett kérdésekre. Az ilyen nemzetközi érintkezések, mivel összehasonlításra adnak